

Frontex ve yatacak yeri olmamak

*Avrupa'ya adını veren Fenikeli bir göçmendi-
Daha doğrusu Sayda kökenli dünyalar güzeli bir kral kızı.
Arkadaşlarıyla deniz kıyısında oynarken
Yunan Baştanrısı ona gönlünü kaptırır ve
onu baştan çıkarabilmek için
kar beyazı renkte şirin bir boğa görünümüne bürünür.
“Aşık ve mutlu biri olarak, gönlünü kaptırdığı kızın ellerini yalar
Baştan çıkarabilmek için”
diye yazıyor şair Ovidus, Başkalaşım'lar'da.
Sonra da, Zeus'un/Jupiter'in Europa'yı nasıl sırtına alıp
denizin içine doğru yürüdüğünü anlatıyor.*

Yunan şair Hesiodos'un (MÖ 8.yüzyıl) eserlerinden,
Europa'nın Girit Adası'nda tekrar karaya çıktığını ve
orada 3 çocuk dünyaya getirdiğini,
onlardan birinin Kral Minos olduğunu biliyoruz

Aralarında doğal sınır olmayan
Avrupa ile *Asya* kıtaları arasındaki **uçurumun** nedeni
kimilerine göre bu kaçırma işi...

Yukarıdaki bilgileri
(kısmen kısaltıp bazı kelimeleri değiştirerek)
Pieter Steinz'in yazdığı
*“Avrupa'yı Avrupa Yapan Değerler
Avrupa Kıtasını Bir Arada Tutan Sanat”* adlı
çok hoş bir kitaptan aktardım:

Sözü bugün o 'Avrupa'ya gidebilmek için,
Yunanistan ile bizim aramızdaki denizde
çoluk çocuk *telef* olan 'Asyalılar'a
ve bunu önlemek için acımasızca adeta savaşılan

Frontex denilen bir kuruma getirmek için.

Ben Yunan Adalarında bir '**mülteci kampı**'nı
ilk kez İstanköy Adası'nda gördüm.

Olağanüstü güzel bir güz günüydü.
2017'in Ekim ayında iki hekim yakınımı,
mesleklerinin '**etik**' yeminini yazmış kişinin
o adanın bizim kıyılarımıza bakan bir yamacında
'*ilk modern tıp derslerini*' verdiği söylenen alanı
ziyarete götürmüştüm.

Dedim ya, hava muhteşemdi,
oradan merkeze (Kos) dönmek yerine,
altımızdaki kiralık aracı
adanın tepelerine vurdum, bir başka yamaçtaki
bir köyde öğle yemeği molası için.

Çamlarla kaplı sırtlara doğru keyifle tırmanırken,
birden, '*onlar*' girdi görüş alanımıza.

Henüz kendine o kadar da *yabancılaşmamış* bir insanın
burnunun ucunda var olmasını içine sindiremeyeceği,
hepimizin televizyonlardan bildiğimiz,
insan hakkı ihlallerinin tamamının fütursuzca işlendiği,
3 bin kişilik çadırlarda 75 bin kişinin barınmaya zorlandığı
korkunç **sefalet** görüntüleri.

Bir çamurun ortasına naylon örtüler,
ucuz battaniyeler, plastik leğenler, paçavralar arasına
üst üste yığılır gibi bırakılmış o insan topluluğunda
ilkin "o" çocukları görmemek imkânsızdı.

Suyun o tarafına geçerken,
Aylan Bebek gibi boğulup bedeni kıyılara vurmamış,
kendi anayurdunda bombalarla parçalanmaktan kurtulmuş,
sanki '*insan denen feci yaratığın*' **neler** yapabileceğine
tanık olması için, şans eseri, görünüşte yaşayan,
sağ kalabilmiş çocuklar.

Aralarında 'refakatsiz' olanların
o koşullarda yaşamaya dayanamayıp
sürekli 'intihara teşebbüs ettikleri'
utanç duyulmadan hem de o ülkenin gazetelerinde
yazılabilen çocuklar.

Avrupa Polis Örgütü'nün,
"2014-2016 yılları arasında,
Avrupa Birliği ülkelerinde, o çocukların
10 bin sahipsiz kalmış benzerinin
'kaybolduğunu' resmen açıkladığı",
çoğunu organ mafyalarının *parçaladığı* söylenen
çocuklar.

Yunanistan'da, İtalya'da olduğu gibi,
ucuz işgücü gibi bile görülmeyen ana-babaları yüzünden,
en sağcısından sözde solcusuna, bütün partilerin
'efendisi devletlerden' yüz bulan hınçlı desteğiyle,
en ucuzundan plastik botları batırılan,
üzerlerine pervasızca kurşunlar gönderilen,
bir 'düşman' gibi görmenin en bariz simgesi olarak
kendi kıyılarında **siperler** kazılıp
tek bir adım atmaları ölümüne önlenmeye çalışılan,
soğuktan önce dehşetten donmuş çocuklar.

Aslında, o günden beş ay önce, 2017 Mayıs'ında,
bu kez olağanüstü bir ilkyaz gününde,
bir başka Yunan Adası'nda, merkezden kaçır gibi
kalacağımız "Uzo membağına",
Plomari köyüne doğru ilerlerken,
otoyol'un kenarındaki koruyucu betona
bir uçtan ötekine doğru kırmızı boyayla yazılmış,
bana gençliğimi hatırlatan şu yazıyı görmüştüm:

O kelimeleri telaşla oraya yazmış bir elin,
“yaptıklarını çocuklarına nasıl anlatacağını”
görölmeyen bir *vicdanın sesi* gibi sorduğu
o “Frontex” kimdi, neydi?

Bir “Ekşi Sözlük” yazarına göre,
“acilen dağıtılması gereken bir suç örgütü” ydü.

Tıpkı *Europa* gibi,
denizin karşı yanında bir adaya çıktıktan sonra,
-şimdi onlara kendilerine doğru
bir adım bile attırmak istemeyenler tarafından-
kendi toprakları yıllarca hunharca tarumar edildiği için,
sözde daha *Batı’ya*, sözde daha *insanca*,
sözde daha *güvenli* bir hayata
ilerlemeye çalışan o ‘çoluk-çocuğa’,
tazyikli suyla, TOMA’yla, biber gazıyla,
termal kameralarla donatılmış zeplinle
insaf nedir bilmeksizin,
karaya bir tek adım attırmamak için göğsünü siper eden
ekranlarda izlediğimiz o ‘yiğitler’ di **Frontex**.

Elbette kurumsal bir tanımları da var:

“Frontex” (Fransızca: Frontières extérieures, dış sınırlar) ya da Avrupa Birliği Sınır Güvenliği Birimi, Avrupa Birliği üyesi ülkelerin komşularıyla olan sınırlarının korunmasını ve güvenliğini sağlamak amacıyla oluşturulmuş bir Avrupa Birliği kurumudur.”

3 Ekim 2005’te hizmete girmiş.
Herhalde görülen lüzum üzerine,
2016’da yetkileri ve donanımı artırılmış.
Genel merkezi Varşova’da
ve Avrupa Birliği’nin, birliğe yeni katılan ülkelerde genel merkezini kurduğu ilk daire.

Bir başka tarafta, **“Noborder”** adlı bir ‘sivil kuruluş’ da var.
Onlar ise, yayınladıkları bir bültende,
*“Frontex, Avrupa sınırlarının ötesinde bile,
baskıcı göç kontrolünün gücüdür,
sözde kaçak göçe karşı mücadele onun görevidir
ve bunun için binlerce ilticacının
Akdeniz’de ve Atlantik’te ölümünü göze alıyor”*
diye yazmışlar.

Yunanistan’da da herkes, elbette,
apaçık **tahakkümünde** olduğu Avrupa Birliği,
onun uzantısı Frontex,
onu yardıma çağıran başındaki yöneticiler,
soldan sağa *hizaya* girmiş

siyasi partileri gibi düşünmüyor.

O insanlara gösterilen *insanlık dışı şiddeti*
protesto için Atina'da, Selanik'te
geceleri meydanları dolduranlar da *Yunanlı*.
Tıpkı çeşitli adalarındaki yıllanmış dostlarım gibi.

"Batı uygarlığı aslında iyi bir fikir olurdu"
 demiş Gandi.

Bu yazının girişinde sözünü ettiğim kitapta,
"Avrupa'yı Avrupa Yapan Değerler" arasında
Voltaire'in *Candide*'i de var.
Şöyle yazıyor orada:

"*Candide (İyimserlik), 1750 yılı civarında*
(250 yıl önce- BK)
Avrupa'da ve Yeni Dünya'da bir geziye çıkar
ve çok haşın bir biçimde hayatı perişan eden
tüm unsurlarla karşılaşır:
savaşlar, salgınlar, doğal afetler,
insanların gaddarlığı, adaletsizlik
ve gücün kötüye kullanılması."

Mart 2020

